Ne g̃ deficias in hmõi occasiõe. q̃ nõ tm̃ hũana solicitudine q̃ꝫtũ dei miſatõe curatur tm̃ hodie dona mihi qd̓ peto ⁊ reuertere i cellã tuã Fecit āt frĩ ille sic Abbas aũt Appollo discedẽs ab eo ꝑrexit ad cellam illi⁹ senis q̄ ei desꝑatõem fecerat. ⁊ stans foris d̓p̃catus ẽ dñm cũ lacris dicẽs. Deus qui tẽptatões vtilr̓ infers. ꝯuerte bellũ qd̓ patitur frĩ ille in hũc senẽ. vt ꝑ experimentũ in senectute sua discat. qd̓ tp̃e longo ñ didicit. q̃ten⁹ ꝯpatiat̃ his qui hmõi temptatõibꝫ ꝑturbāt̃. Qui cũ oratiõem ꝯplesset vidit ethiopẽ stantẽ iuxta cellam et sagittas dirigentẽ ꝯtra illũ senẽ quibꝫ q̃si ꝑforatus. statim tãq̃ꝫ ebri⁹ a vino huc atq̃ꝫ illuc ferebat̃. Et cũ non posſꝫ tollerare egressus ẽ d̓ cella eadẽ via qua ⁊ ille iuuenis ad sclm̃ redibat. Abbas autẽ appollo intelligẽs qd̓ factũ erat occurrit ei. ⁊ accedẽs ad eũ dixit Ubi vadis. ⁊ q̃ cã ꝑturbatõis tue q̃ obtinuit te. Ille āt sentiẽs q2 intellexisſꝫ sctũs vir q̃ ei euenerãt. p̃ verecũdia nihil dicebat Dixit autẽ ei abbas appollo. Reuertere in cellã tuam ⁊ d̓ cetero agnosce infirmitatẽ tuã. et cogita apd̓ temetip̃ꝫ q2 ignotus sis a diabolo vsq̃ꝫ mõ aut ꝯtemptus ꝓpt̃ qd̓ nec meruisti scd̓m vires virtutũ hr̃e ꝯ̃ dyabolũ luctamenta Quid āt dico luctam̄ta qui nec vna die aggressionẽ ip̃ius portare potuisti. H̓ autẽ tibi ꝯtigit. q2 iuuenẽ illũ a cõmuni aduersario impugnatũ suscipiẽs. cũ debuisses eũ ꝯ̃ diabolicũ certamẽ ꝯsolatorijs v̓bis monere. etiã in desꝑatõem misisti nõ cogitãs illd̓ sapiẽtissimũ preceptũ quo iubem̃ eripe eos qui ducunt̃ ad mortẽ. ⁊ iter̄ ñ negligas redimere occidendos. sed neq̃ꝫ ꝑabolã saluatoris nr̃i dicẽtis. harũdinẽ quassatã ñ deberi ꝯfringi. ⁊ linũ fumigãs ñ extingui. Nemo em̃ ferre posſꝫ insidias aduersarij. neq̃ꝫ ebulientis nature ignem extinguere vl̓ retinere. nisi dei grã ꝯseruarꝫ infirmitatẽ hũanã que ĩ nobis salutari dispẽsatione cũcta disponit. Om̄es g̃ dñm dep̃cem̃ vt ⁊ aduersum te dimissũ flagellũ euertat. quoniã ipse ⁊ dolere facit. et iter̄ saluti restituit. ꝑcutit ⁊ man⁹ ip̃ius sanat. humiliat ⁊ exaltat. mortificat ⁊ viuificat deducit ad inferos ⁊ reducit. Hec dicens orõem impleuit. ⁊ statim ab illato sibi bello senex liberatus ẽ. Quẽ ꝯmonuit abbas Appollo. vt peteret sibi dari liguã eruditã vt sciret tempus q̃ opteret loqui ſmonẽ.

y ¶ De cogitatõe fornicatõis interrogatus abbas Cyrus alexandrin⁹ ita rñdit Si cogitatões non habes. spem nõ habes. qm̃ si cogitatiões ñ habes. opa habes Hoc est. qui cogitatõne aduersus peccatuꝫ nõ pugnat neq̃ꝫ ꝯ̃dicit. corꝑalit̃ peccat. Qui em̃ corꝑalr̓ peccat cogitationum molestias nl̓las hꝫ.

¶ Interrogauit aũt quidã senex frẽm dicens. Ne ꝯsuetudinẽ habes colloqui mlĩeri. Et dixit frat̃. Non ⁊ ille dixit. Ueteres et noui pictores sunt cogitatões mee. et cõmẽoratões q̃dam inquietãtes me ex silitudine m̃l̓r̓ ex. Senex aũt dixit. Mortuos ñ timeas. sꝫ viuẽtes fuge. H̓ est ꝯsensum. ⁊ in ope ip̃o peccatũ. ⁊ extende magis orõnem tuã.

¶ Dixit abbas Mathoys. M. quidaꝫ frĩ veniẽs dixerit deteriorẽ esse qui oblocquitur q̃ꝫ qui fornicat̃. et rñdit ip̃e senex Durus est ſmo. Dixit g̃ ei frĩ. Et quõ vis esse hanc rẽ. Dixit ei senex Oblocutio q̃dem mala ẽ. celerẽ tñ inuenit curã. ⁊ plerunq̃ꝫ pniãm agit qui oblocutus ẽ dicẽs. male locutus sũ ⁊ transit. fornicatio āt naturalr̓ mors ẽ.

¶ Dixit abbas pastor. Sic spatarius p̃ncipis assistit ei cõtinue sꝑ ꝑatus ita optꝫ ⁊ aĩmam sꝑ ꝑatã eẽ aduersus demões fornicationũ. Uenit aliqñ. quidã frĩ ad abbatẽ Pastorẽ ⁊ ait ei. Quid facio p̃r q2 affligor a fornicatõe et ꝑrexi ad abbatẽ Ibistionẽ. Et dixit mihi. Nõ debes eã longo tp̃e ꝑmittere habitare in te Dixit abbas Pastor. Abbatis Ibistionis actus sursũ in celo sunt cũ angelis et latet eum. ego autem ⁊ tu in fornicatione sumus. Si ergo teneat monachus ventrem et linguã. et manserit in solitudine. confidat quia non moritur.

¶ Narrauerũt d̓ abbatissa Sara. q2 man